

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **M. H.**

skazanego z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 20 grudnia 2018 r.,

kwestii dopuszczalności wniosku złożonego przez samego skazanego

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa [...],

p o s t a n o w i ł:

pozostawić wniosek bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Dwa powody legły u podstaw wydanego rozstrzygnięcia. Po pierwsze – skazany nie uzupełnił w terminie braku formalnego przez sporządzenie i podpisanie wniosku przez adwokata lub radcę prawnego, mimo że został do tego w sposób prawidłowy wezwany (art. 120 § 2 k.p.k.). Warto przypomnieć, że ze względu na tzw. przymus adwokacko – radcowski (art. 545 § 2 k.p.k.) złożenie wniosku o wznowienie procesu przez samego skazanego jest czynnością prawnie bezskuteczną. Po drugie – w piśmie, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 10 września 2018 r., skazany cofnął wniosek, co z uwagi na treść art. 432 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. skutkowało pozostawieniem go bez rozpoznania.

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.

